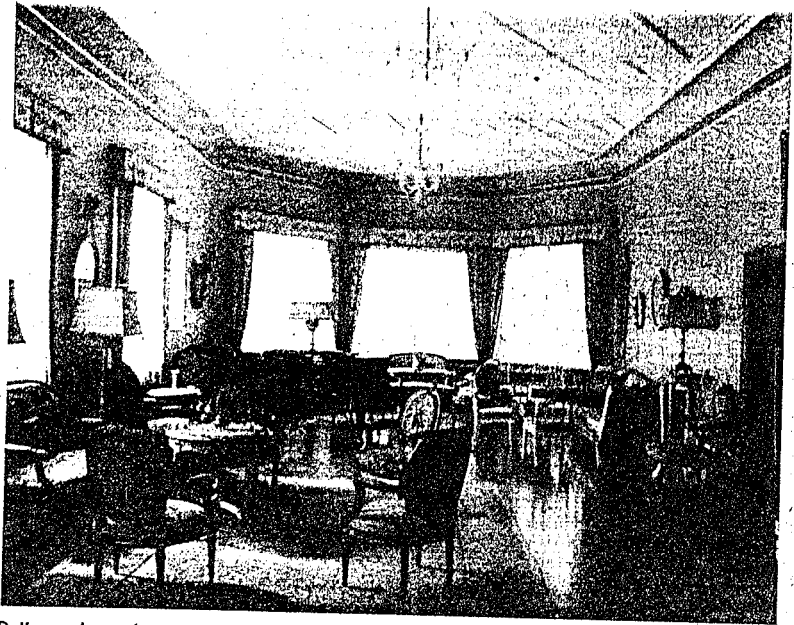

108819

Dette er damesalongen, som Quisling og frues kvinnelige gjester alltid beundret.

5 MILLIONERS HUSET

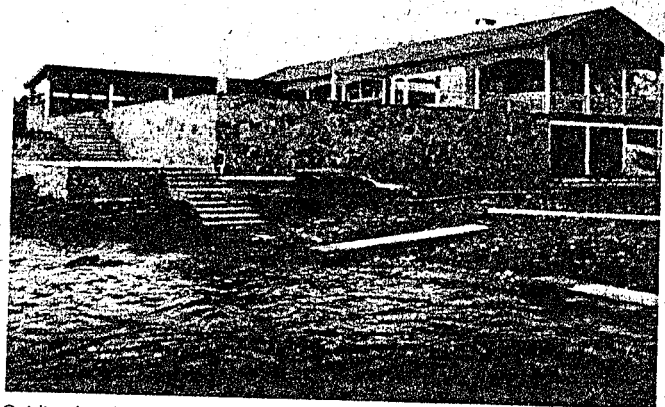
Vidkun Abraham Quisling har i alle henseender vært en kostbar mann for landet. Hvilke krav stilte han for eksempel ikke på bolig! Inntil begynnelsen av 1942 bodde han i 3. etasje i en gård på hjørnet av Erling Skjalgsgøns gate og Gimlevegen i nærheten av

Bygdø allé, og hadde her 4 politimenn patruljerende døgnet rundt som vakt. Men da opphøyelsen til «ministerpresident» var i anmarsj ble Grandevillaen på Bygdøy, som var blitt oppført under forrige verdenskrig, men aldri er gjort helt ferdig, satt istand til ham.

Etter at den kom i statens eie var den opprinnelig planlagt å skulle huse Meteorologisk institutt, nå fant imidlertid Quisling at den hørte for ham, og allerede i statsbudsjettet 1941—42 var oppført 550 000 kroner til dens istandsettelse for det nye gøyemed — det ble

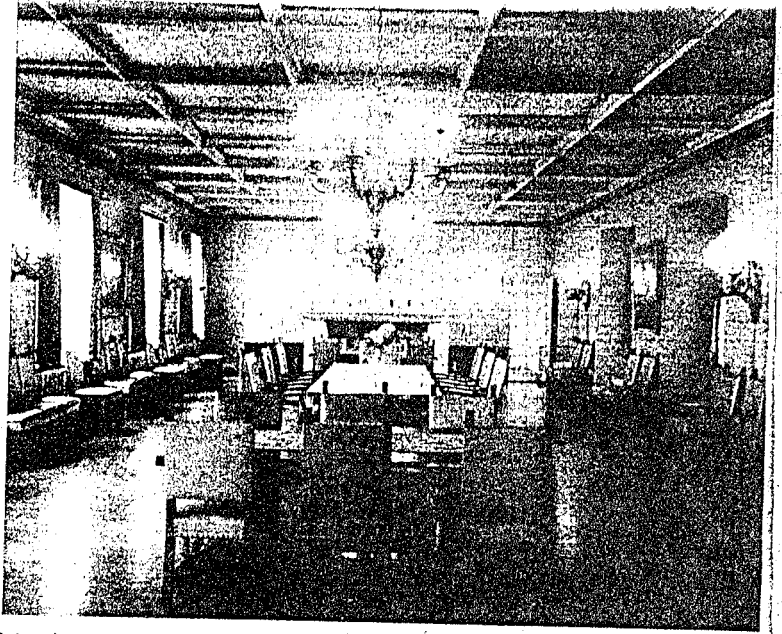
Hallen med modell av et vikingskip og med to staturer i legemsstørrelse i panser og plate og med våpen. Fint skulle det være!

Quisling bygde Norges dyreste badehus til sitt eget bruk. Og han stengte Huk-odden for de tusener som før hadde sin badeplass der. Fellesnytt for egen nytten — var det ikke så ef av hans slagord lød?

Fra Gimle er det en herlig utsikt over det indre av Oslofjorden. Til venstre på bildet Nesoddlandet.

Spisesalen hadde Quisling utstyrt i såkalt rikskansellistil. Den er stor og rommelig, og her hilste verten, ved et bugnende bord, sine tyske og n.s.-gjester til mangen fest på statens bekostning.

som **QUISLING** bodde i.

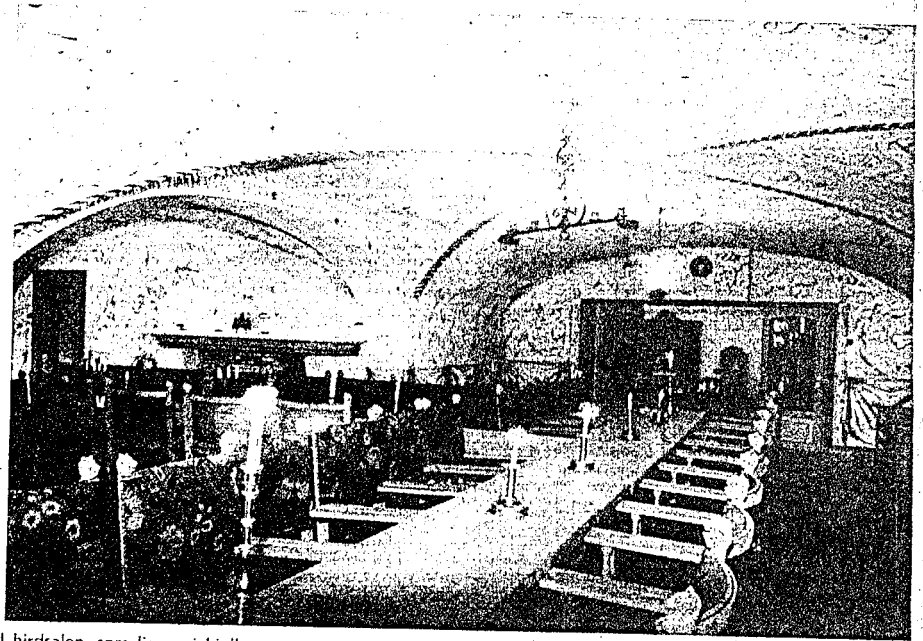
for øvrig i n.s.-finansdepartementets forelegg bebudet at dette beløp ikke var tilstrekkelig, mer måtte til. Og ganske riktig: Innen alt var ferdig som Quisling krevet, kostet Gimle — som stedet da ble døpt — omkring 5 mil-

lioner kroner! Men så ble heller intet spart, alt skulle være tipp topp. Han var så visst ikke beskjeden i sine krav, Quisling — det var jo også den norske stat som betalte og ikke han selv. Til Gimle ble også overført

kunstverker fra statens samlinger for å smykke «ministerpresidentens» hjem — selv-sagt blir de nå tilbakelevert de institusjoner han stjal dem fra. Hva Gimle framtidig skal brukes til er ennå ikke tatt bestemmelse over.

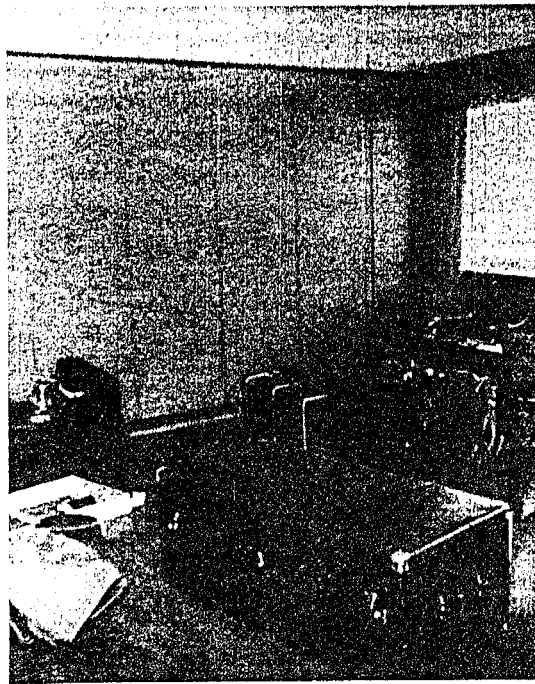
Quisling mottok på Gimle rett som det var deputasjoner fra n.s.-folk, som ville gjøre sine hoser grønne. Den gang synes dog vertinnen å vise gjesten større oppmerksomhet enn verken gjør.

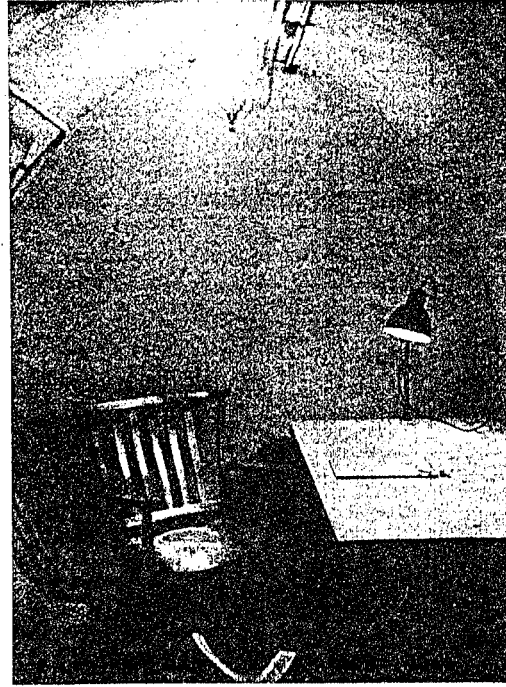
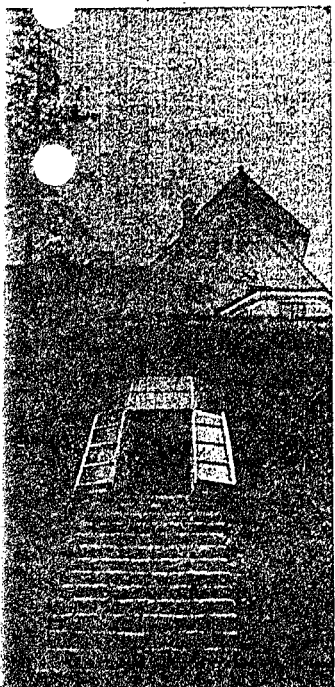
I hirdsalen, som ligger i kjelleren og som De ser her, samlet Quisling sine hirdmenn. Det var dem han i siste instans satte sin lit til. Allerede ved nyttår 1943 syntes han for øvrig å ha anet utgangen, idet han i en tale sa: «Om all ting vakler, hilden må slå fast!» Også i så måte ble han imidlertid skuffet.

Dette er fru Maria Quislings soveværelse slik det så ut da Gimle ble besatt av Hjemmestyrkene.

Quisling hadde pakket flere store kofferter, en ryggsekk og noen kartonger fulle for å ha med seg på flukten, den han dog måtte oppgi. Etterat Gimle var besatt av Hjemmestyrkene, fallt også hans bagasje i deres hender.

Quisling sparte intet — av statens penger! — for selv å få det så luksuriøst og sikkert som mulig. Også beskyttelsesrommet var en ytterst kostbar affære. Her ser De tre bilder fra det: Inngangen sett utenfra, inngangen sett innenfra og det innerste av rommet dypt under jorden. N.S.-folkene regnet det for kanskje det best sikrede beskyttelsesrom i landet. Slik måtte det jo også være for Norges mest hatete mann!